

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 7 grudnia 2016 r.,
w sprawie **B. S.**,
skazanego z art. 305 ust. 1 ustawy – Prawo własności przemysłowej,
zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego L. S.A.,
na zarządzenie Przewodniczącej X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu
Okręgowego w W.,
z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt X Ka (...),
o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu
Okręgowego w W. z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt X Ka (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt X Ka (...),
odmówiono przyjęcia wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego L. S.A. o
sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt X Ka (...).

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego
L. S.A, zarzucając naruszenie prawa procesowego tj. art. 100 § 3 k.p.k. w zw. z art.
422 § 1 zd. 1 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść
orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie jest zasadne.

O ile w zażaleniu podniesiono zarzut naruszenia art. 100 § 3 k.p.k., a kwestia doręczania wyroków i stosowania tego przepisu była sporna w orzecznictwie Sądu Najwyższego, to zwrócić należy uwagę, że w dniu 29 listopada 2016 r. Sąd Najwyższy rozpoznał następujące zagadnienie prawne: „Czy w sprawach prowadzonych po dniu 14 kwietnia 2016 r., w których akt oskarżenia, wniosek o wydanie wyroku skazującego, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania lub wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i orzeczenie środka zabezpieczającego skierowano do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r., zastosowanie znajdują przepisy regulujące przebieg postępowania karnego określone przez regułę intertemporalną wyrażoną w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 437), czy też regułę określoną w art. 27 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247)?”. W uchwale z dnia 29 listopada 2016 r., I KZP 10/16, Sąd Najwyższy orzekł: „W sprawach prowadzonych po dniu 14 kwietnia 2016 r., w których akt oskarżenia, wniosek o wydanie wyroku skazującego, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania lub wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i orzeczenie środka zabezpieczającego skierowano do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r., zastosowanie znajdują przepisy regulujące przebieg postępowania karnego wprowadzone przez ustawę z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 437), a więc - co do zasady - przepisy nowe”, nadając tej uchwale moc zasady prawnej.

W przedmiotowej sprawie akt oskarżenia wniesiono do Sądu Rejonowego w P. w dniu 16 września 2013 r. Sąd Rejonowy w P. w dniu 26 marca 2015 r. zakończył postępowanie pierwszoinstancyjne i wydał wyrok. Apelację od tego wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego L. S.A. Termin rozprawy apelacyjnej wyznaczono na dzień 28 kwietnia 2016 r., o którym to terminie zawiadomiono między innymi oskarżyciela posiłkowego L. S.A. i jego pełnomocnika, aczkolwiek nie stawili się oni na rozprawie apelacyjnej (k. 749). Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Okręgowy postanowił odroczyć wydanie

orzeczenia do dnia 10 maja 2016 r., kiedy to w sprawie wydano wyrok, na którego ogłoszeniu nie był obecny oskarżyciel posiłkowy L. S.A. i jego pełnomocnik.

Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. poz. 437*), która dokonała zmian w treści przepisów określających tryb doręczenia wyroków oraz składania wniosku o sporządzenie uzasadnienia (art. 100 § 3 k.p.k., art. 422 § 1 k.p.k.) wyrok sądu I i II instancji podlega doręczeniu z urzędu tylko w jednym przypadku, tj. wtedy, gdy oskarżony w dacie ogłoszenia wyroku był pozbawiony wolności, nie miał obrońcy, a pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na rozprawę, na której ogłoszono wyrok, nie został na nią doprowadzony (art. 100 § 3 k.p.k. i art. 422 § 1 i § 2a k.p.k.).

W zaistniałej sytuacji – mając na uwadze stanowisko wyrażone w przywołanej wyżej uchwale SN z dnia 29 listopada 2016 r., I KZP 10/16 – termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem biegł dla oskarżyciela posiłkowego L. S.A i jego pełnomocnika od dnia ogłoszenia wyroku. Zaznaczyć jednocześnie należy, że oskarżyciel posiłkowy i jego pełnomocnik zostali prawidłowo powiadomieni o terminie rozprawy apelacyjnej, a w takiej sytuacji Sąd Okręgowy nie miał obowiązku informowania ich o terminie ogłoszenia wyroku). Skoro zaś pełnomocnik dopiero w dniu 20 czerwca 2016 r. złożył pisemny wniosek o doręczenie mu odpisu wyroku oraz o sporządzenie jego uzasadnienia, to należało przyjąć, że przedmiotowy wniosek został złożony po upływie 7-dniowego zawitego terminu, liczonego od dnia ogłoszenia wyroku, który upłynął w dniu 17 maja 2016 r. (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.).

Z tych względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.